

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 379

Doknr.
658274

Dato
06-02-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 15. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 238 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 238:

"Vil ministeren kommentere den fortrolige henvendelse af 10/1-19 fra L. og B. S. om oplæg til ændring af reglerne gældende for BPA-ordning efter Servicelovens § 95, jf. SOU alm. del - bilag 115 (fortroligt bilag)?"

Svar:

I henvendelsen spørges der ind til reglerne for hjælperordningerne efter servicelovens §§ 95 og 96 i relation til udlandsbekendtgørelsen, der regulerer, de typer af hjælp efter samme lov, som borgeren har ret til at medtage under et midlertidigt ophold i udlandet.

Efter servicelovens § 95 kan en person med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne (eller dennes nærtstående) få udbetalt et tilskud til ansættelse af hjælpere, der skal varetage den pågældendes behov for hjælp efter servicelovens §§ 83 og 84. Det vil sige personlig og praktisk hjælp i hjemmet (herefter hjemmehjælp) efter § 83 og afløsning eller aflastning efter § 84. Det er en betingelse for tildeling af en ordning efter servicelovens § 95, stk. 2 eller stk. 3, at det samlede hjælpebehov efter servicelovens §§ 83 og 84 overstiger 20 timer om ugen.

Efter servicelovens § 96 om BPA kan en person med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne få udbetalt et tilskud til ansættelse af hjælpere, der skal varetage den pågældendes behov for pleje, overvågning og ledsagelse.

Der er tale om forskellige ordninger målrettet borgere med forskellige behov, og hvortil der er knyttet forskellige betingelser.

En § 95-ordning er målrettet borgere, som har behov for hjælp og støtte til personlig pleje og løsning af praktiske opgaver i hjemmet. Ordningen træder i stedet for den hjemmehjælp, afløsning eller aflastning, som kommunerne skal tilbyde og levere efter servicelovens §§ 83 og 84. Ordningen kan kombineres med andre former for hjælp efter serviceloven, herunder ledsageordningen efter servicelovens § 97, der giver borgeren ret til op til 15 timers ledsagelse til selvvælgt aktiviteter uden for hjemmet hver måned.

En BPA-ordning er målrettet borgere, som ud over hjælp til personlig pleje og løsning af praktiske opgaver i hjemmet også har behov for ledsagelse og overvågning. Disse borgere er kendetegnet ved, at de oftest har et mere omfattende og sammensat hjælpebehov end borgere med en § 95-ordning.

Det er en betingelse i en BPA-ordning, at borgeren selv er i stand til at fungere som arbejdsleder for sine hjælpere, mens denne opgave i en § 95-ordning kan overdrages til en nærtstående, hvor ordningen i givet fald skal etableres efter servicelovens § 95, stk. 3. Det er for både §§ 95 og 96 desuden en betingelse, at borgeren (eller den nærtstående i en § 95, stk. 3-ordning) kan fungere som arbejdsgiver for hjælperne. Dog kan den pågældende indgå aftale med en nærtstående eller en forening eller en privat virksomhed, der er godkendt af socialtilsynet, om, at tilskuddet overføres til en af disse, der herefter i ansættelsesretlig forstand er arbejdsgiver for hjælperne.

I forhold til at medtage hjælp efter serviceloven til udlandet gælder helt generelt, at det er et krav for at modtage hjælp efter serviceloven, at borgeren opholder sig fysisk i Danmark. Udlandsbekendtgørelsen udgør en undtagelse her til, og de typer af hjælp, som borgeren har ret til at medtage under et midlertidigt ophold i udlandet, er opremset udtømmende i denne bekendtgørelse. Det drejer sig om hjælp efter servicelovens §§ 41 om merudgifter til børn, 42 om tabt arbejdsfortjeneste, 45 om ledsageordning til 12-18 årige, 96 om BPA, 97 om ledsageordning til voksne, 98 om kontaktperson til døvblinde, 100 om merudgifter til borgere mellem 18 år og folkepensionsalderen, 112 om hjælpemidler, 113 om forbrugsgoder, 114 om handicapbil og 118 om pasning af nærtstående med handicap eller alvorlig sygdom, jf. udlandsbekendtgørelsens § 1, stk. 2.

Hjælp efter servicelovens § 95 kan ikke medtages til udlandet. Begrundelsen herfor er, at denne hjælp træder i stedet for den hjemmehjælp, afløsning eller aflastning, som kommunerne skal tilbyde og selv administrere efter servicelovens §§ 83 og 84. Denne hjælp leveres efter sit formål i borgerens hjem, og det vil derfor også stride mod selve formålet med hjælpen, hvis den medtages til udlandet.

Med venlig hilsen
Mai Mercado